

[Pinholt.]

ning af hele Udstykningspørgsmaalet paa en Maade, som formentlig er de allerfleste, den allerstørste Part af Landbruget imod, og derfor har man slet ikke nogen Ret til her at benytte dette Tvangsmiddel til en ensidig Udstykning. Man ved, at man kan faa Lejlighed til at udstykke; man ved, at man kan det oven i Købet paa det Grundlag, at Danmarks Ungdom selv faar Lejlighed til at vælge, under hvilken Form de vil have Jord. Jeg gad vide, om det er noget tvangsmæssigt, om det er noget Udtryk for den aandelige Tvang, som Venstre vil paalægge Befolkningen. Jeg maa bestemt hævde, at det er det ikke; det er at drive det for vidt, naar man siger, at det er en Tvangsforanstaltning; det er det slet ikke, det er netop en Frihedsbestemmelse; Folk faar netop selv Lov til at vælge den Form, under hvilken de ønsker Jord, og dertil kan de faa Midlerne.

Naar det ærede Medlem Hr. Holdgaard paa sin sædvanlige Maade svang sig op til at sige, at Venstre vil have, at Landstinget skal bestemme, hvad der skal staa paa Finansloven, og det skal blive husket, saa siger jeg: Herregud, om det ærede Medlem Hr. Holdgaard vil huske det, det er der ingen Realitet af Betydning i. (Afbrydelse). Nej, der er ikke større Realitet i det at sige, at Venstre eller Landstinget vil bestemme, hvad der skal staa i Finansloven; det er slet ikke rigtigt, thi hele Finanslovsforslaget er jo i alt overvejende Grad bestemt af Socialdemokraterne og de Radikale, af Flertallet her i Tinget. Jeg kan derfor ikke forstaa alt det Staahej, der her bliver lavet.

Dernæst skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at naar han udtaler, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde ment, at der absolut skulde fremsættes Lovforslag, er det ikke rigtigt. Han gik ført og fremmest imod, at Finansministeren havde behandlet Finansudvalget paa en Maade, som var urimelig og uhørt, han havde ikke givet nogen som helst Tid til overhovedet at faa Lejlighed til at sætte sig ind i de Fordelingsregler, som skulde benyttes, og det var det, han mente, var det afgørende.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kongsgaard, som mente at have Lov til at udtale, at Venstre ved Grundskylden havde skadet de faste Ejendomsbesiddere, at det er saa langt fra Tilfældet, thi hvis man ikke i sin Tid havde faaet en Ændring, saaledes som vi fik den i 1926, vilde man stadig væk have faaet større og større Fradrag i den enkelte Ejendoms

Vurdering, og disse Fradrag vilde efterhaanden have grebet ned i Jorden, være blevet større end Bygningernes Værdi og taget en Del af Jordværdien, og det var et af de Hovedargumenter, som var afgørende for os, den Gang vi gennemførte Grundskyldbeskatningen.

Jeg kan for mit Vedkommende ikke deltage i den store Beklagelse over det, der er sket her, og jeg kan heller ikke se, at der er nogen som helst Grund til at finde, at det, der her er sket, er noget uhørt. Jeg vil anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget.

Madsen-Mygdal: Det virker ganske ejendommeligt, at Medlemmer af Regeringen og Regeringspartierne finder det paakrævet at udtale en saa voldsom Indignation over det, her er sket, og svinge sig op i saadanne Højder, som vi har været Vidne til. Den højtærede Finansminister brugte Udtrykkene „parlamentarisk Overgreb“, og at der her var „et Forsøg paa at indføre Landstingsparlamentarisme“. Det er Udtalelser, som er ganske ejendommelige, naar Regeringen og Regeringspartierne her anbefaler at stemme for alt dette, uden at man har gjort mindste Forsøg paa at nedsætte et Fællesudvalg, prøve de Veje, Forfatningen angiver.

De stærke Ord her staar ikke blot meget daarligt til den Afstemning, som om lidt skal finde Sted her i Tinget; de er ogsaa saa slet anbragt, som tænkes kan. Der er her aldeles ikke Tale om at angribe Folketingets Hovedindflydelse paa Finanslovens Indhold, men at forhindre, at Folketinget anvender denne Hovedindflydelse til at tilrive sig en Indflydelse paa den almindelige Lovgivning, som slet ikke er forfatningsmæssigt begrundet her i Landet.

Hvad angaar Militærbevillingerne, var Situationen — saa vidt jeg erindrer — noget lignende sidste Aar, men Regeringens Humør var betydelig bedre den Dag, end det øjensynligt er i Øjeblikket; da havde vi ikke en saadan Diskussion, det var maaske ikke de samme Bevillinger, jeg tror ikke, de var Forsvarsministeren kærere sidste Aar end i Aar. Der skete ganske det samme, og da stemte Regeringspartierne for det, og vi havde ikke denne Diskussion.

Men der er kommet noget nyt til i Aar, og det er de 3,4 Mill. Kr., som Regeringen har indsat paa Finanslovsforslaget her. Den højtærede Finansminister mener altsaa, at dette er noget, der er fuldkommen overensstemmende med, hvad der er sket tidligere, og mindede mig om, at jeg havde søgt saa-